

Chúng ta hiểu được bao nhiêu về danh hiệu Đức Phật A Di Đà?

ISSN: 2734-9195 13:30 28/01/2026

Có thể nói, chính ý nguyện ban đầu của Đức Phật A Di Đà là để chúng sinh xưng niệm trọn vẹn danh hiệu “Nam mô A Di Đà Phật”, bởi mục đích duy nhất của Ngài khi thành Phật là cứu độ chúng sinh vắng sinh về Phật quốc của Ngài.

Nguồn ảnh: scientificamerican.com

Danh hiệu “A Di Đà Phật” chính là Pháp thân của Đức Phật A Di Đà

Trong Yếu giải Kinh A Di Đà, Đại sư Ouyi (1599-1655) đã giảng giải rõ tinh yếu của Kinh A Di Đà, khẳng định rằng tất cả các kinh điển Đại thừa, bao gồm Kinh A Di Đà, đều lấy Chân Như (thực tại như thật) làm bản thể căn bản.

Trong khi đó, Đại sư Tanluan (Đan Luân), trong Chú giải Luận Vãng Sinh, lại chỉ rõ rằng bản chất của ba bộ Kinh Tịnh độ, thuộc giáo pháp Bồ-tát, chính là Danh hiệu (tức danh hiệu Đức Phật A Di Đà).

(Ảnh: Internet)

Thoạt nhìn, hai cách nhìn này dường như không liên quan, thậm chí có vẻ mâu thuẫn: một bên là “Chân Như” mang tính trừu tượng, một bên là “Danh Hiệu” có thể xưng niệm, nghe và gọi bằng ngôn ngữ. Tuy nhiên, trên thực tế, hai điều ấy có cùng một bản thể.

Cả hai vị Đại sư đều hoàn toàn đúng. Chỉ vì một số người chưa thấu hiểu giáo lý Phật giáo, đặc biệt là ý nghĩa sâu xa của pháp môn Tịnh độ, nên chưa nhận ra rằng: *Danh hiệu Đức Phật A Di Đà chính là Pháp thân của Ngài (Dharmakāya).*

Trong giáo lý Tịnh độ, Pháp thân của Đức Phật A Di Đà chính là sự hiển lộ trọn vẹn của chân đức và trí tuệ, tức Chân Như, trong cảnh giới của Ngài.

Danh hiệu - Quang minh - Trí tuệ: Một thể không hai

Trong *Chú giải Luận Vãng Sinh, Phẩm Tán Thán*, Đại sư Đan Luân viết:

“Xưng niệm danh hiệu Như Lai ấy” chính là xưng niệm danh hiệu Như Lai Vô Ngại Quang, một trong mười hai danh hiệu của Đức Phật A Di Đà.

“Quang minh và trí tuệ của Như Lai ấy” cho thấy ánh sáng của Phật chính là sự hiển lộ của trí tuệ.

Ánh sáng ấy chiếu khắp mười phương, không bị ngăn ngại, có khả năng xua tan bóng tối vô minh của tất cả chúng sinh.

Từ đó, ta hiểu rằng Danh hiệu của Đức Phật A Di Đà chính là sự biểu hiện trực tiếp của Quang minh và Trí tuệ của Ngài. Vì vậy, Đại sư Shandao đã nói trong *Tán Vãng Sinh*:

Đức Phật A Di Đà, với đại nguyện sâu rộng, hiển bày Danh hiệu Quang minh để nhiếp thọ và hóa độ chúng sinh khắp mười phương.

Chỉ cần chuyên xưng “Nam mô A Di Đà Phật”, dù suốt một đời, mười niệm, hay chỉ một niệm, đều có thể dễ dàng được vãng sinh về Tịnh độ nhờ vào nguyện lực của Phật.

Qua đó, có thể thấy:

Pháp thân của A Di Đà (thể), Danh hiệu (tướng) và Quang minh (dụng) là một thực thể bất khả phân.

Ánh sáng của Ngài có khả năng tiêu trừ vô minh và nghiệp chướng của hết thảy chúng sinh trong mười phương thế giới, không hề chướng ngại.

Danh hiệu “A Di Đà” bao hàm trọn vẹn chư Phật, Bồ-tát và giáo pháp

Dựa trên lời giảng của chư Tổ, chúng ta cũng có thể tin sâu lời Đức Phật Thích Ca dạy trong Kinh Đà-la-ni Căn Bản Bí Mật của Phật A Di Đà:

+ Chữ “A” biểu trưng cho tất cả chư Phật trong mười phương ba đời.

Kinh Quán Vô Lượng Thọ nói: *“Trong vòng hào quang của Phật Vô Lượng Thọ có vô số hóa Phật, nhiều như cát sông Hằng”.*

+ Chữ “Di” biểu trưng cho tất cả các vị Bồ-tát.

Kinh nói tiếp: *“Mỗi hóa Phật đều có vô lượng Bồ-tát làm thị giả”.*

+ Chữ “Đà” biểu trưng cho 84.000 pháp môn.

Kinh dạy: *“Phật Vô Lượng Thọ phóng ra 84.000 tia sáng, mỗi tia chiếu khắp mười phương thế giới, nhiếp thọ không bỏ sót những chúng sinh xưng niệm danh hiệu Ngài”.*

Ba chữ A Di Đà Phật tương ứng với 84.000 pháp môn, có khả năng đối trị 84.000 phiền não, thành tựu 84.000 công đức và viên mãn 84.000 tướng hảo.

Vì vậy, Danh hiệu A Di Đà Phật còn được gọi là “Danh hiệu Vô Lượng Công Đức”.

Ba chữ ấy bao hàm trọn vẹn toàn bộ giáo pháp Phật giáo, không thiếu không dư.

Vì sao Đức Phật A Di Đà “chuyển hóa” Pháp thân và Quang minh thành Danh hiệu?

Nhiều người cho rằng A Di Đà chỉ là một cái tên, một âm thanh, một biểu tượng hay một câu chú. Thực ra, Danh hiệu “A Di Đà Phật” chính là Đức Phật A Di Đà sống động, đang hiện hữu khắp pháp giới, nhiếp thọ không bỏ sót tất cả chúng sinh xưng niệm danh hiệu Ngài.

Bất kỳ ai xưng niệm “Nam mô A Di Đà Phật” đều ngay lập tức được ánh sáng của Phật nhiếp thọ, giống như sắt bị nam châm hút. Sự nhiếp thọ ấy là “không bỏ rơi”, bởi vì Đức Phật A Di Đà nhất định phải thực hiện lời nguyện thứ 18 của Ngài: bảo đảm vãng sinh cho tất cả những ai chuyên xưng danh hiệu Phật.

Chính nhờ chuyển hóa Pháp thân và Quang minh thành Danh hiệu, Đức Phật A Di Đà mới có thể tiếp cận mọi chúng sinh, kết nối trực tiếp với những người chuyên niệm “Nam mô A Di Đà Phật”, và hiện thân tiếp dẫn họ khi lâm chung.

Chuyên xưng “Nam mô A Di Đà Phật”, không nên lược bỏ chữ “Nam mô”

Nhiều người quen xưng niệm đầy đủ “Nam mô A Di Đà Phật” (hay Nam mô A Mi Đà Phật), thay vì chỉ niệm “A Di Đà Phật”. Trên thực tế, “Nam mô A Di Đà Phật” mới là danh hiệu đầy đủ của Đức Phật A Di Đà, đặc biệt trong ý nghĩa cầu vãng sinh.

“Nam mô” có nghĩa là quy y, nương tựa. Nếu chúng sinh phàm phu muốn được vãng sinh về Thế giới Cực Lạc, thì con đường duy nhất là quy y nơi Đức Phật A Di Đà, bởi tự thân chúng ta không có đủ công đức chân thật để hồi hướng vãng sinh về cõi Tịnh độ chân thật.

Đại sư Shandao nói: *“Cõi Cực Lạc là cảnh giới Niết-bàn vô vi, rất khó đạt được bằng các công đức tạp tu trong thế giới nhân duyên sinh diệt này”.*

Việc chuyên xưng “Nam mô A Di Đà Phật” biểu thị trọn vẹn niềm tin và sự tiếp nhận sự cứu độ của Đức Phật A Di Đà thông qua Danh hiệu. Nhờ đó, Ngài tự nhiên hồi hướng công đức chân thật của mình cho người niệm Phật, giúp họ được vãng sinh về Cõi Cực Lạc chân thật.

Có thể nói, chính ý nguyện ban đầu của Đức Phật A Di Đà là để chúng sinh xưng niệm trọn vẹn danh hiệu “Nam mô A Di Đà Phật”, bởi mục đích duy nhất của Ngài khi thành Phật là cứu độ chúng sinh vắng sinh về Phật quốc của Ngài.

Tác giả: **Alan Kwan**/Chuyển ngữ và biên tập: **Thường Nguyên**

Nguồn: buddhistdoor.net